

VESTI
IZ SLOVENIJE

TITO NIMA DRUGEga kot silo. Zapira in preganja sedaj kominformiste dosledno kjerkoli naleti nanje. Njegovi pristalci to delajo radi, ker se boje maščevanja Moskve. Kdor pa misli, da ima pred Moskvijo še čiste roke, pa takih ukazov ne izvrši. Nekega dne se bo Tito zgodilo, da mu niti telefon in električni zvonček ne bosta več funkcionalna.

ZAPRTI KOMINFORISTI se poslužujejo starih komunističnih propagandnih sredstev. V ječah stavkajo če imajo razlog ali pa ne, samo, da vstojijo na gladi in ječah pride med ljudi in ima Moskva razlog da Tita napada. Značilno je, da je med kominformisti mnogo mladih bivših "belih" Rusov, ki žive v Jugoslaviji. V Sloveniji je zaprtih kakih 30 kominformistov, večinoma izobražencev, posebno profesorjev srednjih in visokih šol. V Srbiji je vseh takih zapornikov čez tisoč. Sedaj jih love po črni Gori, Dalmaciji in Macedoniji.

NAD 3000 OFICIRJEV je moral zadnjega pol leta Tita za preiti ali odpustiti. Čiščenje v vojski je posebno strogo. Vsak sum, da oficir ni zanesljiv, je dovolj, da izgubi službo, vsako najmanjše dejanje, ki bi potrjevalo ta sum, pa povzroči, da se stalno izgubi svobodo.

BIVŠA MINISTRA Andrija Hebrang in general Sreten Žujević sta zaprta v belgrajski ječi. Sovjetska ambasada jima stalno pošilja pakete hrane in drugih pribliškov. Urači so spočetka to prepovedali, sedaj pa puste celo to, da ju uradniki ambasade obiskujejo.

RDEČA POMOC, ki je nekaj komunističen Rdeči križ, pošilja zaprtim komunistom pakete iz vseh dežel komunističnega bloka.

O SPORU Tito-kominformista je prepovedano govoriti v zasebnih razgovorih. Navadni ljudje smejo o tem vprašanju samo poslušati, kar se pove na sestankih stranke. O teh poročilih ni nikake debate.

TITO JE ZAVAROVAN MEJO. — Večina jugoslovanske vojske je sedaj koncentrirana na mejah napram Bolgariji, Albaniji, Madžarski ter Rumuniji.

ITALIJANSKI KOMUNISTI so obljubili jugoslov. kominformistom pomoč v slučaju državljanske vojne. Tito je seveda to zvedel in skuša prekiniti vse zveze med italijansko komunistično stranko in Jugoslavijo.

POSEBNA ARMIA naj bi čuvala Tita in preganjala kominformiste, če bo treba. Ta armija se sedaj organizira. Tito

Tri na dan

Ohljski guverner Lausche se je v kampanji nekoliko zarekel, ko je kazal na razpisnost tedanje Herbertove administracije.

Lausche je namreč predložil svoj proračun, ki je največji v zgodovini države ali za 86 milijonov večji kot pod Herbertovo administracijo.

...V kampanji drugo leto bodo torej tepežani demokrati, ker niso držali besede, kako da bodo varčevali z ljudskim denarjem.

izbira posebno zanesljive ljudi za ta namen. Vsak vojak te nove vojaške edinice, ki bo posebno dobro plačana, mora prestati posebno skušnjo v politični preiskavi.

IZ ISTRE, kjer so se mnogi komunisti opredelili za kominformo pod uplivom svojih prejšnjih zvez z Italijani, so enostavno vse komunistične funkcije preselili in jih poslali na prisilno delo v Bosno.

Britanija ne bo imela več dominijonov

Ostane pa "Svobodno združenje neodvisnih članov zveze britanskih držav" — Indija bo republika.

London, Anglija. — Poročilo o uspehu konference predsednikov vlad vseh držav, ki sestavlja Združeno britansko kraljestvo pravi, da so predsedniki dosegli sporazum. Obnovile so se prijateljske zveze med Indijo, Pakistanom in Ceylonom. To je posebno važno v sedanji nevarnosti, ko komunizem pritiska na ves azijski kontinent. Indija bo postala republika, pa bo ohranila zveze z Veliko Britanijo. Vse države, ki so se doslej uradno imenovala dominijoni, bodo opustile ta naslov. Pridržavale bodo angleško krono samo kot "simbol svobodnega združenja neodvisnih članov commonwealth-a."

Nadškof v Pragi napoveduje preganjanje

Rim, Italija. — Praški nadškof Monsgr. Joseph Beran je napovedal da bo komunističen režim na Češkem v kratkem vpriporil proti njem podoben sodni proces kakor ga je moral pretrpeti kardinal Mindszenty. Proglasili ga bodo enostavno za sovražnika delovnega ljudstva in mu naprtli druge zločine proti narodu in državi, ker se zaostrojuje spor med komunistično vlado in katoliško Cerkvijo v komunistični Čehoslovaški.

Avijon so vzeli in zbežali iz raja

London. — Štirje češki avijatorji so vzeli avijon češke zrakoplovne akademije in v njem zbežali iz češke komunistične države v London skupno s svojimi otroci in ženami. Srečno so pristali v Londonu.

NOVI GROBOVI

Frances Jeran

20 minut pred šestimi uro zvečer je v petek za vedno zaprla svoje oči Mrs. Frances Jeran. Umrla je po štirimesečni teški bolezni in silnem trpljenju na svojem domu na 15900 Cardinal Ave. kjer njena družina prebiva že 25 let. Rojena je bila v vasi Dolenji Logatec na Notranjskem. V Ameriko je prišla v letu 1907. Njeno dekleštvo ime je bilo Arhar. Ob smrti je bila stara 63 let. Zapuščala so: proga Frank, ki je rodom iz iste vasi, sinove Frank, Sylvester in Maks, brata John, sestro Mary. Njena sestra Mary Gabrovšek živi v Girard, Ohio, druga sestra Margaret Godina pa v Little Falls, N. Y. Poleg tega je pokojna imela še številne druge srodničke in prijatelje. Bila je član družstva Sv. Jožefa št. 169 KSKJ, Macabees, Collinwood Hive št. 283, Slovenske ženske Zveze podružnica št. 10 in Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti. Truplo leži v Grdinovem pogrebem zavodu na 17010 Lake Shore Blvd. Pogreb bo v torek 3. maja v cerkvi Marije Vnebovzete ob 9:30 in po sv. maši ob tam na pokopališču Kalvarija.

Ker je podlegla nalezljivi bolezni, bodo obredi privatni, v ponedeljek pop. ob 1:00. Pogreb vodi Žetovov pogrebni zavod. Pokopana bo v družinski grobnici na pokopališču Kalvarija. Pogrebna sv. maša bo v četrtak jutraj ob 8:30 uri v cerkvi Marijinega Vnebovzeta. Člani omenjenih društev kakor tudi srodnički in znanci so vabljeni naj se udeležijo.

Novorojenka Gruber
Mr. in Mrs. George Gruber na 21800 Tracy Ave., žalujeta za novorojenko ki jima je umrla 4 ure po rojstvu v Glenville Hospital. Pogreb bo v ponedeljek popoldne ob 1. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 1053 E. 62 St. na pokopališču Kalvarija.

Christ Choca
V ponedeljek ob eni popoldni bo pogreb pokojnega Christ Choca, rodom iz Macedonije. Pogrebno opravilo bo v srbski pravoslavni cerkvi Sv. Sava. Bil je samski, 64 let star, delavec pri Willard Storage Battery Co., kjer je bil zaposlen nad 20 let. Še pred tremi tedni je delal. Truplo je v Grdinovem pogrebem zavodu na 1053 East 62 St.

John Bolko
V soboto je po dolgi in mučni bolezni preminul John Bolko, star 64 let. Dolgo let je živel na Holmes Ave. in je delal pri Collinwood Shale & Brick. Tukaj zapuščala brata Leo in August, ust in več sorodnikov. Rojen je bil v Lokavcu, Slorkarje na Primorskem pri Ajdovščini kjer zapuščala brata Frank in sestro Mary. Tukaj je bival 36 let in je bil član dr. Vipavski Raj št. 212 SNPJ. Pogreb bo v ponedeljek popoldne ob 1:30 uri iz pogrebnega zavoda Jos. Žele in Sijonovi na 458 E. 152 St.

Frances Perko
V nedeljo je po tridnevni hudi bolezni preminula v Mestni bolnišnici, kamor so jo prepekljali iz bolnišnice v Madison, O. radi nalezljive bolezni, dobro poznana Frances Perko, rojena Francka, podomače Glavičeva, 72 let, stanujoča na RFD št. 3 Dock Rd. Madison, O. Poprej je dolgo let živela na 774 E. 156 St. Bila je vdova.

Soprog John je umrl pred tri in pol leti. Tukaj zapuščala hčer Frances, omož. Cinco pri kateri je živela, pastorko Mary Gihla, brata Anton Zajlje v Euclidu, 7 vnukov in več sorodnikov. Rojena je bila v vasi Mala Gora, fara Zagradec pri Žužemberku kjer zapuščala več sorodnikov. Tukaj je bivala 57 let in je bila članica dr. sv. Jožefa št. 169 KSKJ, pod 10. SZZ in Oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti.

Ker je podlegla nalezljivi bolezni, bodo obredi privatni, v ponedeljek pop. ob 1:00. Pogreb vodi Žetovov pogrebni zavod. Pokopana bo v družinski grobnici na pokopališču Kalvarija. Pogrebna sv. maša bo v četrtak jutraj ob 8:30 uri v cerkvi Marijinega Vnebovzeta. Člani omenjenih društev kakor tudi srodnički in znanci so vabljeni naj se udeležijo.

Novorojenka Gruber
Mr. in Mrs. George Gruber na 21800 Tracy Ave., žalujeta za novorojenko ki jima je umrla 4 ure po rojstvu v Glenville Hospital. Pogreb bo v ponedeljek popoldne ob 1. uri iz Grdinovega pogrebnega zavoda na 1053 E. 62 St. na pokopališču Kalvarija.

Frank Patrick
V soboto 30. aprila je preminul Frank Patrick v Akron, O., sin poznane družine Mr. in Mrs. Anton Patrick. Zapuščala ženo, starše, brata in sestri. Pogreb bo v sredo 3. maja ob 9:30 jutraj iz cerkve Immaculate Conception v Akron, Ohio.

Rose Dellit
V bolnišnici East Cleveland Clinic je umrla po kratki bolezni Rose Dellit rojena Smolke, stara 38 let, stanujoča na 11808 Superior Ave. Rojena je bila v Clevelandu. Tukaj zapuščala soproga Howard, hčer Gayle, brata John in Ludwig, sestro Mrs. Mary Čerček, Mrs. Louise Penkaj, Mrs. Cecila Znidaršič, Mrs. Vera Žagar, Mrs. Josephine Perme, in več drugih sorodnikov.

Pogreb bo v torek jutraj ob 9:00 uri iz Zakrjškevega pogrebnega zavoda in na pokopališču Kalvarija.

Gus R. Poppek
V soboto jutraj ob 1:05 uri je nanaglo umrl v bolnišnici Emergency Clinic Gus R. Poppek, star 58 let. Stanoval je na 321 E. 3p0 St., Willowick, Ohio. Zaposlen je bil pri General Electric Co., na E. 152nd St. Bil je v prvi svetovni vojni kot Sergeant. Rojen je bil v Prussia. Tukaj zapuščala žalojučo soproga Leona, rojena Dolinar, sina Lawrence, brata Edward in Ernest in sestri Mrs. Emma Crooks in Mrs. Ida Rahm. Pogreb bo v torek jutraj ob 1:05 uri iz Zakrjškevega pogrebnega zavoda in na pokopališču Kalvarija.

Tito je sedaj ameriški agent

Novi napadi glasila kominforme: Tito je orodje ameriških imperialistov.

Dunaj, Avstrija. — Sovjetsko in drugo komunistično časopisje naziva maršala Tita "kamufli-ranega podpornika severno-atlantske pogodbe." Glasilo kominforme v Budimpešti trdi, da "Tito in njegova klika igrajo posebno vlogo in imajo posebne naloge v načrtih imperialistov in v njihovih pripravah za vojno." List trdi, da Amerikanci se vedno nabirajo ljudi, ki se predstavljajo kot komunisti, kakor to dela Tito, pa so dejansko ameriški agenti kakor je on. Tito je tako silno vnet za pomoč imperialistom, da je izjavil, da nevarnost, da bi bila Jugoslavija kolonija, ne prihaja od Amerike ampak od Sovjetske Zveze in ljudskih demokracij. Imperialisti so določili, da mora Tito strahovati ljudske demokracije po Balkanu, posebno v Bolgariji, Albaniji in Madžarski, zatruje komunistično glasilo.

Najboljša knjiga o razmerah v Sloveniji med vojno je Kalendar Svobodne Slovenije, ki ga lahko naročite in kupite pri Ameriški Domovini za \$2.75, s poštnino \$3.

Obredi bodo v torek popoldne ob 2 uri v pogrebem zavodu August F. Svetek, 478 E. 152nd St. Pokopali ga bodo na pokopališču Lake View.

Zlata poroka Mr. in Mrs. Anlon
Grdina je bila velika slovesnost

Včeraj je Cleveland zelo lep ko in izreče voščilo dobri gospodslavlil zlato poroko senjorja slo-nem gospodu, ki sta v neprestavenska javnega življenja v Ameriki in njegove gospe. Ob čakala ta pomemben jubilej. Izdesetih dopoldne je bila v župni cerkvi sv. Vida slovesna sv. maščestitk in voščil. Posebno častša, ki jo je daroval Monsgr. Po-nikvar, asistiral sta mu pa jim je sam sv. Oče poslal za ta dan svoj posebni blagoslov. Ob-tor Tomc. Zupljani in prijatelji širnemu pozdravno pismo je so-veliko cerkev. Popoldne sta Dr. Anton Perko in soproga, ki je Grdinova hčerka, priredila staršem — slavljenjem — svečan-sprejem in kosilo za ožjo družino in zastopnike slovenskih žup-nij. Prišli so Monsgr. Vitus Hri-bar, kanonik Ivan Oman, župnik Virant in Rev. Baraga. Ligo Ka-toliških slovenskih Amerikan-cev in uredništvo Ameriške Do-movine je zastopal Dr. Miha Krek in tudi Mrs. Krek je bila navzoča. Popoldne so pa nepre-stano prihajali prijatelji in znanci Grdinovih ob blizu in da-leč. Vsak je želel, da stisne ro-

Razne drobne novice iz Clevelanda in pa te okolice

Slikarji stavkajo—

1500 slikarjev je v Clevelandu v stavki. Zahtevajo 25 po- višanje na uro.

Po operaciji—

John Krnc 1059 Addison Rd., je srečno preстал operacijo; na-haja se v Lakeside bolnišnici. Obiski so dovoljeni.

11 obletnica—

V torek ob 7:45 bo v cerkvi

John J. Pekarek, county commissioner umrl

Dolgoletni župan na Maple Heights in potem county commissioner John Pekarek je nenadoma umrl. Dobil je srčni napad, od katerega si ni več opomogel, dasi so ga takoj odpeljali v bolnico in mu dali vsomnožno zdravniško pomoč. Pogreb bo v ponedeljek ob 9:30 s sv. mašo v cerkvi sv. Venceslava na Maple Heights.

Prepir med Arabci

Beirut, Lebanon. — Novi vojaški predsednik vlade Sirije polkovnik Zaym, je obtožil vlade Transjordana in Iraka, da imata sovražne namene proti Siriji. Odredil je, da se zapro meje proti obema državama in za- žel meje utrjevati. Na tisoče vo-jakova kopije jarka in gradi-utrdbe. Lebanonski predsednik je sprejel vlogo posredovalca in skuša izgladiti spor med arab-skimi državami.

sv. Vida sv. maša za pokojno Agnes Zobec v spomin enajste obletnice njene smrti.

Podružnica št. 32 SZZ—

Članice ste prošene, da se ude-ležite redne seje, ki se bo vršila v torek 3. maja ob navadnem času. Po seji bo tudi malo zabave v počast materam in za čla-nice, ki ta mesec obhajajo svoj rojstni dan.

K molitvi—

Članice dr. Collinwood Hive št. 283 T. M. so prošene da pride- jo v polnem številu danes zvečer ob 7:30 v Grdinov po-grebni zavod na Lake Shore Blvd. in E. 171. St., in tako iz-kažejo zadnjo čast umrli sestri Frances Jeran. V torek naj se pa po možnosti udeležijo pogre-ba.

Euclid Rifle klub—

Klubova seja se bo vršila v sredo na strelišču na Močilnikar-jevi farmi. Na dnevnem redu bodo tudi klobase s kislim ze-mem. V slučaju dežja, se seja vrši drugo sredo.

K skupni molitvi—

Članice oltarnega društva pri Mariji Vnebovzeti naj danes, v ponedeljek zvečer po šmarnicah pridejo v Grdinov pogrebni za-vod na Lake Shore Blvd., da bodo skupno molile za pokojno sestro Frances Jeran, v torek naj se pa kolikor mogoče vse udeležijo njenega pogreba.

Vsa slovenska društva prosi-mo naj pošljejo svoje zastopni-ke na sejo prihodnje nedelje ob treh popoldne v šolo pri Sv. Vi-du. Moramo nadaljevati pripra-ve za katoliški dan. Samo dva meseca je še časa. Če hočemo, da bo to res primerna katoli-ška proslava, moramo biti vsi, da bo program napravljen in razdeljeno delo. Opozarjajte se med seboj, da kdo ne pozabi.

Žalostna vest—

Prišlo je žalostno obvestilo, da je v ljubljani umrla Mrs. Matilda Dežman, soproga upo-kojenega ravnatelja knjigove-znice Katoliškega Tiskovnega društva. Pokojna je doživela veliko hudega zlasti med drugo svetovno vojno. Zeta Ivo Per-šuh so komunisti zavrtno umor-ili isti dan, ko je bil na cesti ustreljen univ. prof. Dr. Lam-bert Ehrlich, tri hčere s svojimi družinami so morale bežati pred komunisti. Družini Peršuh in ing. Jože Brodnik živita sedaj v Buenos Aires, Argentina, družina Krekova pa v Cleveland, O.

Nagrade—

Pri društvu št. 25 Slovenske ženske zveze so dobile nagrade včeraj popoldan: prvo nagrado Tončka Zevnik, drugo Mrs. Branisel, tretjo Theresa Blaznik, četrto J. Miklavčič, peto J. De-bevec, šestto P. Zupančič, sedmo Emeli Zestok, osmo M. Erbeznik, deveto V. Lunder, deseto D. Lo-kar, ročno torbico Helen Flaj-sman. Za nagrade naj se zgla-se pri tajnici. Iskrena zahvala vsem za naklonjenost in pomoč.

Tretja obletnica—

Sv. maša bo v torek 3. maja ob 8:30 v cerkvi sv. Vida za po-kojno Mary Rigler ob priliki tretje obletnice njene smrti.

Skupna molitev—

Članice društva sv. Jožefa št. 169 KSKJ se bodo nočjo poslo-vile od pokojne sestre Mrs. Frances Jeran. Zato naj pride-jo vse k skupni molitvi v Grdi-nov pogrebni zavod na Lake Shore Blvd. ob osmi uri zvečer.

Titova nekaznovana revolta

V listu New York Times je zanimiva uredniška razprava o današnjem položaju v Evropi, iz katere posnemamo sledeče misli:

Danes je opažati po vseh de-želah v vzhodni Evropi, ki jih kontrolira Sovjetska zveza, mo-čno vzburkanje. Tito se zdi zdaj v svoji revolti močnejši kot je bil kdaj prej. Komunistični režimi v Bolgariji, Romuniji in Madžarski se vzdržujejo na oblasti samo s pomočjo preče-štanjan "velikih glav" na vladah, in z neprestanimi čistkami od spodaj. Kljub impotenci ali ne-moči narodov, da bi te režime vrgli, je razvidno iz samih njih-ovih oficijelnih poročil, da se

niti ena teh vlad ne počuti sta-vilno in varno. Še več: Oblas-ti, ki jih podpira Moskva, so ske namene.

Sovjetskega stališča je po-hovalj v Nemčiji danes slabši kot je bil lansko leto. Zakaj Sov-jetska zveza kljub svoji agresiv-nosti ne stori ničesar, kar bi mo-glo izzvati vojno?

Na to pereče vprašanje nam daje odgovor Jugoslavija. Beda-ta je namreč misel, da bi Sov-jetska zveza poslala svojo ar-mado preko Evrope ter pričela pravo vojno proti Zedinjenim državam, ako ne kaže najmanj-še volje, da bi se poslužila svo-je vojaške sile v svojem lastnem območju proti rebelu Titu!

Jugoslavija in Nemčija — ki mečeta dokaj luči v sovjet-ske namene.

Sovjetskega stališča je po-hovalj v Nemčiji danes slabši kot je bil lansko leto. Zakaj Sov-jetska zveza kljub svoji agresiv-nosti ne stori ničesar, kar bi mo-glo izzvati vojno?

Na to pereče vprašanje nam daje odgovor Jugoslavija. Beda-ta je namreč misel, da bi Sov-jetska zveza poslala svojo ar-mado preko Evrope ter pričela pravo vojno proti Zedinjenim državam, ako ne kaže najmanj-še volje, da bi se poslužila svo-je vojaške sile v svojem lastnem območju proti rebelu Titu!

AMERIŠKA DOMOVINA

(JAMES DEBEVEC, Editor)
Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

MAY						
SUN	MON	TUE	WED	THU	FRI	SAT
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

NAROČNINA

Za Zed. države \$8.50 na leto;
za pol leta \$5.00; za četrt leta \$3.00.

Za Kanado in sploh za dežele izven Zed. držav \$10.00 na leto.
Za pol leta \$6.00, za 3 mesece \$3.50.

SUBSCRIPTION RATES

United States \$8.50 per year;
\$5.00 for 6 months; \$3.00 for 3 months.

Canada and all other countries outside United States \$10 per year, \$6 for 6 months, \$3.50 for 3 months.

No. 86 Mon., May 2, 1949

Ob dvajsetletnici našega škofa

Priljubljeni odbor, ki zastopa vsa slovenska katoliška društva v Clevelandu, je že objavil, da nameravamo katoliški Slovenci letos slovesno proslaviti dvajset letnico škofovanja Dr. Gregorija Rožmana.

V ta namen bo Katoliški dan v Clevelandu dne 4. julija. Priprave so v teku. Katoliški dan Ameriških Slovencev naj bi bil tudi naša prva prireditev posvečena pripravam za Sveto Leto. Vsi vemo, da so nas Sveti Oče pozvali, da se vsi katoličani že sedaj pridno pripravljamo za Sveto Leto. Molimo in prosimo, da bi Bog vodil razmere tako, da se bo moglo Sveto Leto slaviti tako slovesno kakor to Sveti Oče želi. Molimo in prosim, da bi Sveto Leto zacelilo duhovne rane, ki jih je življenju zadala strašna druga svetovna vojna. Prosim, da bi se Katoliška Cerkev v Svetem Letu utrdila in okrepila med ljudmi, da bi bilo Sveto Leto, zgodovinsko leto zmage Kristusa nad modernim antikristom, komunizmom. Slovenci nimamo lepšega zgleda za vse to kot je osebnost našega škofa Dr. Rožmana. Slovenci smo srečen narod da imamo živ vzor kakšni moramo biti katoličani v sedanjem času, da bomo izpolnjevali naloge, ki jih tirjajo razmere: močni, odločni, bojeviti, a popolnoma vdani prenašati vsako prizkušnjo in vsako trpljenje in samo za to skrbeti, da ostanemo dobri, dosledni katoličani. Ničče ni sedanjih nevarnosti jasneje predvideval in se jim odločneje postavil po robu kot naš škof. Bomo o tem še imeli priliko razmišljati. Danes naj priobčimo, kaj o škofu ob priliki njegove dvajsetletnice piše novi slovenski list Slovenija, ki ga izdajajo naši begunci v Monakovem. Takole pravi:

Pred dvajsetimi leti — 17. marca 1929 — je imenoval tedanji papež Pij XI. Dr. Gregorija Rožmana za pomožnega škofa s pravico nasledstva tedanjemu ljubljanskemu škofu Dr. Antonu B. Jegliču. 14. julija istega leta je bil v ljubljanski stolnici posvečen za škofa.

Primerno je, da se ob tem jubileju našega škofa, tudi naš list spomni njegovega dela in življenja.

Dr. Gregorij Rožman se je rodil 9. marca 1883. v slovenskem delu Koroške. Gimnazijo in bogoslovje je napravil v Celovcu. Kot duhovnik je bil najprej vzgojitelj v dijaškem semenišču v Celovcu, nato pa profesor na tamkajšnjem bogoslovnem semenišču. Po prvi svetovni vojni je prevzel stolico cerkvenega prava na novo ustanovljeni teološki fakulteti univerze v Ljubljani. V prostem času je pomagal v dušnem pastirstvu in deloval v katoliških mladinskih organizacijah. Po odstopu škofa Dr. Jegliča je dne 1. 8. 1930. prevzel kot ordinarij vodstvo ljubljanske škofije.

Kot škof si je izbral geslo: *Crucis pondus et praemium*, to je, križa breme in plačilo! Kakor da bi slutil, da ga res čaka težko breme križa, ki je padlo nanj z vso silo, da je postal trpin, kot morda še noben škof na prestolu Sv. Maksimila v Ljubljani.

Aprila 1941 se je namreč zlilo nad Jugoslavijo gorje vojne. Ljubljansko škofijo sta zasedla dva kruta okupatorja — Nemec in Italijan. Nemci so v svojem delu škofije izropali vse škofijsko iz cerkvene imetje razpustili vse cerkvene, šolske, vzgojne in dobrodelne ustanove ter zaprli in izgnali duhovščino. Z okupatorji ali neposredno za njimi so prišli v Slovenijo komunistični voditelji, ki so bili prej izgnani iz dežele. Nastopili so takoj kot zavezniki okupatorja, saj so imeli takrat Sovjeti še prijateljsko pogodbo z nacisti. Kot od Nemcev imenovani predstniki občin in vodilne osebe v tovarnah so nastopili komunisti kot zavezniki Nemcev. S tem so samo nadaljevali ono izdajalsko delo, ki so ga začeli v aprilu 1941, ko so ob vojni z Nemčijo in Italijo delili med jugoslovansko vojsko letake, naj se ne bori za angleški kapitalizem. Ko je kmalu nato prišlo do vojne med Nemčijo in Sovjetsko zvezo, pa so komunisti izpremenili svojo taktiko. Prišli so pozivati na upor, organizirati prve partizanske odredbe in z vojaško brezpomembnimi akcijami dražiti okupatorja, da je začel streljati talce, požigati vasi, ubijati nedolžno prebivalstvo in deportirati tisoče slovenskih fantov in moških.

Začela se je med okupacijo komunistična revolucija, revolucija, ki je imela cilj izločiti komunistično politično nasprotnike in po koncu vojne omogočiti komunistično diktaturo. Zato se je obračala partizanska borba v prvi vrsti proti domačim nasprotnikom, voditeljem katoliškega in nacionalnega tabora, ter proti borbenim edincem protikomunističnega tabora.

Ob takih razmerah, ko so komunisti morili nedolžne ljudi, požigali vasi in ropali, ljubljanski škof ni smel in ni mogel molčati. Obsojil je brezbožni komunizem in njegov krvavi teror.

Interviniral je za zaprte in preganjane, obsojence in internirance, organiziral je škofijsko dobrodelno pisarno,

ki je skrbela za 10.000 beguncev iz Gorenjske in Štajerske in za več kot 10.000 beguncev, ki so pribežali z dežele pred komunističnim terorjem. Dokler je šlo, je podpiral tajno dušnopastirsko službo po Gorenjskem in Štajerskem in pomagal revežem po taboriških.

V vsem času vojne je stal škof pred svojim narodom kot svetel zgled pravega cerkvenega voditelja in neomajnega, nesebičnega in požrtvovalnega narodnjaka.

Kljub komunističnim klevetam — ki jih je žal šele po 4 dolgih letih na nešteti drugih zgledih spoznal končno tudi zapadni svet — in kljub nerazumljivemu postopanju zavezniških oblasti, je vedel ves slovenski svet doma in v tujini, da je škof ravnal prav. In ko je trpel on, smo trpeli tudi mi.

Pred komunističnimi vojskami, ki so se bližale Ljubljani, se je škof umaknil s tisoči beguncev in s protikomunističnimi borci najprej na Koroško v Celovec. Od tu je šel v Švico in iz Švice v Ameriko, kjer prebiva sedaj v največji slovenski naselbini, v Clevelandu, kot gost ameriških Slovencev.

Dr. Gregorij Rožman je še vedno ljubljanski škof, sedanjí škof Vovk v Ljubljani je le pomožni škof. Ko obhajja sedaj v begunstvu svoj dvajsetletni jubilej, mu iskreno želi ves slovenski narod, da bi kmalu dočkal tudi plačilo težkega križa, ki ga nosi za svoje cerkveno delo in za svojo ljubezen do slovenskega naroda. Del plačila vidimo že v dejstvu, da odobrava njegovo delo tudi oni mali del slovenskega naroda, ki ga je svoj čas obsojal. Vsa verna slovenska srca danes združena v iskreni prošnji: Ohrani, Gospod, našega pastirja, daj mu kmalu videti vstajenje svojega naroda v svobodi, daj da se bo mogel kmalu vrniti med svojo ljubljeno čredo ter jo voditi še dolga leta v miru in sreči!

BESEDA IZ NARODA

Fr. Mirko Godina, minorit — srebrnomašnik

Sv. Janez Vianey je rekel: "Ko bi z eno nogo že bil v nebesih, se ne bi pomišljal riti za trenutek oditi nazaj na zemljo, da rešim še enega grešnika." Te lepe besede, katere prav lepo označujejo pomen življenja katoliškega duhovnika, se mi zdijo zelo značilne da jih obrnem na Fr. Mirko Godino, kateketa duhovniško življenje skozi 25 let pokazuje tako lepe sado-ve apostolske gorečnosti in očetovske ljubezni do neumrljivih duš. Fr. Mirko-Godina praznuje 8. maja tega leta 25 letnico — srebrni jubilej — mašniškega posvečenja.

Fr. Mirko Godina, minorit iz Reda sv. Frančiška, se je rodil v Slopah v Slovenskem Pr. morju dne 26. junija 1901 leta. Njegovi nadvse pobožni starši so vzgojili 12 otrok v strahu božjem in resnični dobroti. Epa njegovih sestra je izbrala samostansko tihoto in odsia v frančiškanski red Šolskih sester, s katerimi že nad deset let deluje kot misijonarka v Južni Ameriki. Tudi Fr. Mirko je izvolil frančiškanski red in se je kot enajstleten dečko podal v minoritsko semenišče na otok Cres. Po končani prvi svetovni vojni je bil od "tukaj z vsemi drugimi redovniki pregnan od Lahov. Po velikih težavah in trpljenju je odšel na znamenito jezuitsko univerzo v Inmost (Innsbruck), kjer je študiral filozofijo in bogoslovje, dočim je zadnje leto študijev prebil v Rimu na univerzi sv. Anselma. Tukaj je bil tudi posvečen v mašnika 17. marca 1924 in drugi dan pel prvo sv. mašo. Takoj po svoji novi maši je služboval na raznih mestih kot kaplan in katehet, dokler ni prišel v Ptuj, kjer se je oprijel z vsem ognjem dušnopastirskega dela. Poučeval je tudi na šolah in je bil profesor na minoritski gimnaziji. Ker je zelo nadarjen muzikant in pevec, je ustanovil pevski zbor "Cecilija" in tako organiziral mladino, a starejše je pridobival s svojim tak ljubeznivim nastopom. Njegovo delovanje na kulturnem, prostnem in narodnem polju, a posebno še njegova ponižna in prikupna narava, ga je spravila v krog onih ljudi, ki so čislani ne le po svojih velikih delih, temveč po svoji ljubezni do duš in naroda. Tako posane leta 1934 gvardijan ptujskega samostana in v tej službi ostane vse do 17. aprila 1941, ko so ga Nemci z vsemi redovniki zaprli in potem izgnali iz rodnice domovine. Mariborski škof ga je že nekaj let popreje imenoval za duhovnega svetnika, ker je

videl v njem ne le pobožnega in skromnega meniha, pač pa tudi človeka izrednih sposobnosti, prevdarnega, razboritega in krepkega značaja. V dneh 1-3 avgusta 1939 je samostan postal 700 letnico svojega obstoja. Vsa impozantna proslava je bila njegova zamisel in edino njemu je uspelo, da so bila pri tej proslavi zastopana vsa verska in politična društva iz cele Slovenije. Tik pred vojno je bil imenovan za generalnega komisarja (vrhovnega poglavarja) vseh slovenskih minoritov.

Kakor sem že omenil, je bil 1. 1941 od Nemcev izgnan iz Ptujja na Hrvaško. Njegovo srce pa ga je vlekel nazaj v domovino, zato je tudi zbežal čez morje in posrečilo se mu je priti v Ljubljano, kjer ga je ljubljanski škof Dr. Gregorij Rožman sprejel z odprtimi rokami in mu dal novo cerkev sv. Mihaela na Barju pri Ljubljani v oskrbo.

Pretkana komunistična propaganda se je hotela poslužiti z njegovo popularnostjo, da zapeljuje že itak tako zmešano ljudstvo. Ponujali so mu visoko mesto v tako imenovanem plenumu O. F. (Osvobod. Fronte). Ali njegova ponižnost in duhovniška čast sta ga priklenili na narod, pa je tako njegovo delovanje v Ljubljani za časa druge svetovne vojne povest starih let trpljenja in žrtvovanja za narod in neumrljive duše. — Koliko družinskih očetov, dobrih slovenskih fantov, neolčnih deklet, neobčutljivih otrok, da celo cela Črna vas, so se s solzami v očeh zahvaljevali njemu kot svojemu rešitelju in podporniku. Koliko nedolžnih trpinov iz Raba, Gonarsa, Udina in Padove je s pošiljanjem paketov rešil očitne smrti. Koliko zapornikov ljubljanskih ječ je po njem našlo rešitev in tolažbo.

Tukaj naj omenim le en dogodek, ki tako lepo ponazorjuje značaj in dobroto Fr. Mirka. Nekega dne pridrve laške tolpe na Barje, da se zaradi brezpomembnih in škodljivih partizanskih napadov mašujejo nad mirnim ljudstvom. Ujeli so moža, očeta številne družine, ga pripeljali pred cerkev sv. Mihaela, ga postavili ob zid, da ga ustrele, češ, da se je s silo upiral laškimi oblastem. Počakali so p. Mirka, da ga pred smrtjo še izpove, no p. Mirko je tukaj pokazal ne samo, da je duhovnik svojega teptanega ljudstva, ampak tudi oče. Ko vse njegovo dokazovanje o nedolžnosti tega moža ni nič pomagalo, je sam sebe ponudil, da bo ustrelen namesto tega nesrečnega

družinskega očeta. Že so hoteli laški rablji sprejeti njegovo žrtev, vendar jim vest ni dala miru. Odpeljali so raje tega človeka na drugo mesto, da ga usmrte. No, očetovska ljubezen dobrega Fr. Mirka je šla naprej in na kolenih je izprosil vrhovnega laškega poveljnika, da je prizanesel nesrečnemu očetu in zamenjal smrtno kazen za do smrtne ječe. Ali Fr. Mirko gre za njim, se da zapreti namesto tega nesrečnega očeta in mož je bil oproščen. Ta njegova velika očetovska ljubezen je omejevala tudi srce laškega poveljnika, pa je udi Fr. Mirku čez nekoliko dni podelil prostost. — Ni čudo potem, da so taka dejanja njegove očetovske ljubezni povzročila tako globoko hvaležnost ubogega ljudstva. Zato še danes barjansko ljudstvo imenuje Fr. Godino "naš dobri očka Mirko." Prepričan sem, da njegovo ime ne bo nikoli pozabljeno in da se bodo pozni rojčavi s hlaletnostjo spominjali nesebične ljubezni Fr. Mirka Godine.

Dne 5. maja 1945 se je Fr. Mirko umaknil pred komunisti iz domovine in z ostalimi nesrečnimi begunci delil isto usodo preganjanj po Avstriji in Italiji, dokler ni leta 1947 prišel v Ameriko. Takoj je bil nastavljen na božji poti Matere božje Pomočnice v Carey. O., od koder se ga spominjajo mnogi romarji — Slovenci. Tudi nekoliko misijonov, prejavljanih, pridig in duhovnih vaj je imel tukaj za Slovence. Sedaj službuje na redovni župniji sv. Jožea v Gary, Indiana. Njegov naslov je: Fr. Mirko Godina, — 330 E. 45th Ave., Gary, Indiana.

Njegovo duhovniško življenje priča, da je Fr. Mirko res hodil po poti svojega Učenika Jezusa, kajti Kristus sam pravi: "Po tem bo svet spoznal, da ste moji učenci, ako se boste ljubili med seboj." Zato tudi Fr. Mirko Godina lahko ponovi ob svoji 25 letnici mašništva s svetim Pavlom: "Kajti, želel bi, da bi bil jaz sam preklet in ločen od Kristusa za moje brate, ki so moje krivi."

Vsi, ki ga poznamo, se z njim vred veselimo na veliki milosti, ki mu jo je dal Gospod, da mu že 25 let služi kot zvesti služabnik. Zato mu vsi iz srca čestitamo in želimo, da ga Bog poživi še dolgo vrsto let svetega v njegovi vzvišeni službi.

Predragi Fr. Mirko! Naj Vaše blagoslovljene roke rosijo nebeski blagoslov na nas, Naj Vaša blagodejna frančiškanska ljubezen srca tolažbo v naša žejna srca! Spominjajte se nas pri sv. Daritvi, po kateri boste sprejemali vsak dan novih moči, da se žrtvujete za nas svoje brate in sestre. Bog naj Vam nakloni srečo, da se kmalu povrnete v domovino, kajti razbičani naš narod potrebuje Vaših nežnih rok, Vašega ljubečega srca, prevdarnega duha, a predvsem Vaše resnične frančiškanske ponižnosti in ljubezni, da se zopet dvigne do svojega Boga, katerega Vi, Fr. Mirko, tako dostojno predstavljate.

Prijatelj.

Podružnica št. 15 SZZ

Cleveland, O. — Mesec majnik je posvečen nebeski Materi Mariji, kraljici zemlje in neba. Saj ona je tolažnica za naša in pribežališče grešnikov. Povijali bomo njeno krono z rožnimi vencem.

In druga nedelja v maju pa je posvečena zemeljskim materam. Kako je vsaka mati vesela, ko zasliši prvi glas otroka, ko ji zakliče — mama. In ko odrastejo, se vsaka mati z veseljem spominja svojih otrok v molitvi ter prosi Boga, da bi jih vodil po vseh njih petih življenjskih in čuval vsega hudega na duši in telesu.

Ober otrok je pa tudi hvaležen svoji materi; saj se vsi še v poznih letih radi spominjamo svoje matere, dokler tudi mi sami ne zatismo svojih trudnih oči.

NAŠA MICKA IMA TUD BESEDO

Zdaj bo najbolje, če vam kar sam pove, kako je opravil pri

Naša podružnica priredi v sredo, 4. maja, po pobožnosti v cerkveni dvorani tako zvani "card party," da obenem počastimo tudi vse matere.

Prav prijazno ste vabijeni vsi, posebno pa članice naše podružnice, ker nobeni ne bo žal, da se je udeležila. Naše kuharice Frances Šraj in Jerca Česek bosta napekli toliko krofov, da jih prav gotovo ne bo zmanjkalo. Poleg tega pa boste lahko deležni lepih nagrad, katerih bomo imele tudi precej na razpolago. Zato se vam pa priporočamo za veliko udeležbo.

Vse tiste članice, ki ste obljubile kaj darovati za pecivo, ste prošene, da še nocoj (2. maja) prinesete k Mrs. Frances Šraj na 80. cesti. Vstopnice pa lahko dobite že sedaj pri vseh naših odborcih. Pozdravljeni in na svidenje!

Anna Jaklič, preds.

Pismo iz Kellerberga

Kellerberg, Avstrija. — Veliko noč smo kar lepo praznovali. G. Marosi Laszlo iz Spittala, ki trikrat na teden obiskuje našo farno občino, je v velikem tednu ostal kar pri nas. Na veliko soboto smo zapeli pri sv. maši kar latinsko. Bivša učiteljica gđ. Virant Zdenka je izvežbala tako izborni pevski zbor, da deluje sedaj tudi brez nje. Seveda, če bi bila ona tukaj, bi bilo še lepše, tako je pa sedaj že v daljnji Argentini.

Vstajenja se je udeležilo vse taborišče in so Slovenci in Madžari izmenjavaje peli velikonočne pesmi in tako povzročili vso slovesnost. Duhovni gospod je pridigoval v nemškem in madžarskem jeziku. Kristus je res vstal. Od smrti in nas osvobodil. Danes ječi toliko narodov še v verigah modernega suženjstva, ti narodi preživljajo veliki petek. Daj ljubi Bog, da bi tudi njim zasijalo sonce svobode in da bi vsi brezdomci nekoč zopet doma zapeli: Kristus je vstal, aleluja. Skoro vsako oko je bilo rosnno. Vsi smo se zamislili v one zlate čase, ko smo v miru in brez skrbi praznovali veliko noč v krogu svojih dragih!

Pred kratkim je pribežala v Avstrijo tričlanska srbska družina. V našem taborišču niso razmere baš najugodnejše, vendar se tej družini zdi, da je prišla v nebesa. Eni prekruckejo skorajšnji konec Titrovega režima, vendar ni gotovo, da bi se to kaj kmalu zgodilo. Seveda bi se v Jugoslaviji ničesar ne spremenilo, če tudi bi Tito padel, ker bi kominformeci potem prevzeli oblast, komunist pa je komunist, bodisi te barve ali te. To je pa gotovo, da bodo Jugoslavijo popolnoma upropastili, če bodo še dolgo ostali ne povržaju.

V našem taborišču je sedaj še nekako 180 Jugoslovancev, ki jih IRO noče sprejeti v svoje varstvo. Kaj neki nameravajo s temi ubožnimi ljudmi? Vse zadeve se tako počasi rešujejo, ljudje pa postajajo iz dneva v dan bolj nestrpni in žalostni, taborišča pa smo se naveličali že vsi in komaj čakamo dneva, ko mu bomo dali slovo in takrat bomo vsi zapeli: Te Deum laudamus. Vrhovčan.

zdravniku na ta veliku ofico v mestu. Tako bom napisala, kakor mi je on povedal, da boste videli, kako je prišlo do tega, da je moral s tako hitro leteti v bolnišnico ali kakor en pravi: v pobiljševalnico, kot bi za njim gurelo. Torej naj kar sam pove, kako je bilo.

Visoko gori pod streho ima dohtar glavni ofic, je rekel. — Tam mi je najprej ukazal, da se slečem. Že drugi ta dan. Samo slatili in oblačili se bom ves dan. Potem mi je ukazal, naj se vlečem na usnjat divan. Lepo vznak in roke ob sebi. En takle divan bi bil pripraven pri nas doma, da bi se človek včasih malo vlegel takole v nedeljo popoldne.

Ravno sem mislil, da bi vtaknil v usta cigareto, da bi se laže ležalo, ko mi zdravnik natakne na vsako roko in na vsako nogo nekakšne špange, vsake z žico, ki je bila napeljana na nekakšen koster tam ob steni. Eno žico mi je nastavil pa na prsa. Mislim, da je nekako tako, kadar denejo človeka na električni stol. Samo na stolu mora sedeti, jaz sem pa ležal. Ne vem, zakaj ne bi raje ljudi leže spravljali na oni svet. Bi ga vsaj ne bilo treba prekladati potem, ko je enkrat opravil za ta svet.

Dohtar je potem odprl tisto skrinjo in nekaj zijal vanjo. Mene ni nič bolelo, kar se mi je zelo čudno zdelo. Da bi šlo pri zdravniku brez bolečin, je malkodaj. Čez nekaj časa je dohtar ustavil tiste aparate, pobral neke papirje iz skrinje in odšel v drugo sobo, kaj vem, po kaj. Najbrže bo zračunal, koliko elektrike sem porabil. Dolgo ga ni bilo nazaj in bal sem se, da bo velik račun.

Čez nekaj časa pride nazaj in me še enkrat poskusi na elektriko. Mu že ni prav ratalo prvič, sem si mislil. Saj sem že prej rekel, da en cegar ne bo zadostil. Kaj cegar! Se evanangel ne bo zadostil zdaj, ko me bo dvakrat dal na elektriko.

Zdravnik je pri vse tem delal zelo resene obraz. Seveda, tudi jaz se nisem držal ravno na smeh. Tako sta bila skupaj dva prava pestjaka, če bi naju kdo opazoval.

Ko je bil zdravnik drugič gotov z elektrifikacijo in je odšel zopet nazaj v drugo sobo, je opomnil: "Vsa stvar mi ni nič kaj všeč!" Vranč, kaj misli morda, da se meni kar samo smeje od samega kratkočasje nad tem početjem! Njemu da ni všeč! Najraje bi bil vstal, vzel klobuk in šel domov. Kaj pa misli, da sem. Najprej mi ukaže, da pridem sem v njegov glavni urad, potem pa gojdnja, da mu vse skupaj ni po volji. En par mu jih bom povedal, ko pride nazaj iz sobe, sem si rekel.

Veš, Micka, pa mi je vzel sapo, da nisem mogel reči absolutno nobene. Se predno sem prav odprl usta, ko je prišel nazaj k meni, da mu bom povedal, da se z menoj ne bo bigecal, ko me prehitil on. Reče mi: "Tukajle boš še malo počel, ta čas bom pa jaz poklical v bolnišnico, da pripravijo posteljo. V pol uri boš lahko že tam." Lahko si misliš, Micka, da sem zijal vanj, kot v koga, ki bi mi rekel, da moram takoj v Belgrad, kjer bodo napravili jutri večer slavnostni banket, pri katerem bo glavni govornik maršal Tito.

Prav tako sem zijal v zdravnika in mu nazadnje rekel, naj še enkrat pove, da ga nisem dobro razumel.

Bom pa še prihodnjič lepo naprej napisala, kakor mi je on govoril. Hudo sta se bila spoprijela z zdravnikom, ker naš je rekel, da ne gre, pa ne gre.

Presenečenje

Oče: "He, mladi mož, zdaj sem vas pa videl — le čakajte, vas bom že naučil poljubljanja moje hčere!"

"Ne bo treba, ljubi gospod — tega me je vaša hčerka že sama naučila."

Stara mama

(POVEST)

"Jaz največ prebiram Shakespeara. Starejši pisatelji se mi zdijo najboljši, on pa je med stariji najboljši. Da, bil je vseveden."

"No da, kmalu spet piši. Ne utrujaj se preveč — a piši le kmalu. Se še kaj spominjaš starega Jock Wetherbyja. Sta-

nuje v istem hotelu. Komaj ga še noge nosijo, pa je deset let mlajši od mene. Pijača — ženske — same ponižujoče strasti. Zato se mu tudi pozna. "Piši mi kaj o Juditi in ostalih."

Vedno tvoj
Štefan

"Pripis. Streže mi najgrša bolničarka krčanstva."

Gospa Klara si ne morem misliti, kaj mu je ugajalo na meni," je rekla. "Fotografije kažejo velike oči in širle trebuh, ničesar pa, o čemer on piše."

"Jaz pa si prav zares želim, da bi prišel v London," je rekla gospa Klara in zganila pismo. "Saj končno je London le najboljše mesto za stare ljudi. Tukaj jih upoštevajo bolj ko kjerkoli drugod po svetu."

Kensington Park Hotel je gotovo dajal streho vsaj tolikim, kolikor jih je nanj odpadalo. Ob redkih prilikah, kadar je gospa Klara obedovala v hoteljskih jedilnicah, se je vselej čudila, koliko belih, sivih ali živoredečih glav si tam videl. Obrazi

eh glav pa so bili navadno prijazni iz zadovoljnosti. V kadilnicah ob malici so se enkrat reševali li vojsko, nastavljal ali odstavljali politične veličine, se prerekli o prehrani, o zadnji igri, in večina od njih je razpravljala — vsaj ženske — o kraljevi družini in o plemstvu. Niti v sprejemnicah največjih družin niso poveljevali tako svoobodno ali govorili o njih tako zaupno. Eno izmed sarih gospa s školkjo za ušesom, ki pozneje tudi pride v povest, je gospa Klara na prošnjo Judite in Noela povabila v svojo sprejemnico. No, el ji je rekel Semafor. Od nje si zvedel, kaj je imela kraljev-

ska družina za zajtrk tisto jutro, ko so napovedali vojno, ali kaj je princesa Mary dejala mladem lordu B., ko ji je pri plesu stopil na prste. Kako so mogli ti raztreseni drobtinčarji ali domnev pronicati skozi ušesno školjko stare gospe, je bila skrivnost za vsakogar. Bila je stara ženska in na prečuden način važna. N'kogor pod soncem ni zavidala. Pose-

dovala je malo črno pripravo, ki se je zdelo središče vseh iznajdb. Bila je kakor osrednji urad za vse novice "Pravijo". Nihče ni bil nikoli neuljuden do nje, in nihče, razen morda gospa Klara in njena vnuka, ni nikoli resno dvomil o tem, kar je povedala, kajti redki so ljudje, ki ne bi prav nič verjeli čenčam, pa četudi prihajajo iz takega vira. Kajpada je bila njena veličina na višku med vojsko, ko so jo z najbolj presenetljivimi vestmi iz tajne informacije zalagali njeni mladi nečaki. No, pa je znala tudi puščobo miru prenašati z vedrin licem, in se zadovoljevala z dejanjem in nehanjem velikih ljudi. Tako torej je bilo kraljestvo Kensingtona, in se je le redko kdaj spremenilo.

Dan ali dva nato sta Erik in Luiza skupaj prišla obiskat gospo Klara. Kaj takega se tako dolgo nista strčila, da se je ji je zbudilo rahlo upanje: morda so se pa njuni medsebojni odnos le kaj izboljšali. Kaj hitro pa se je prepričala, da se moti. Luiza je bila obsejena — od svojega posebnega hudiča ljubosumnosti.

Ni bila ljubosumna na kako drugo žensko — stvar je bila mnogo bolj preprosta. Bila je ljubosumna zaradi lahkote, s kakršno si je njen mož pridobil prijateljev, ljubosumna na njegovo priljubljenost, na njegovo privlačnost. Bila sta zadnje dni gosta pri nekem precej političnem hišnem sprejemniku, kjer pa je postal Erik brez dvoma središče privlačnosti. Ona pa je opazila, da njo samo le bolj prenašajo ko pa ljubijo, in ta zavest kajpada ni bila v njen dušni mir. Sklenila je, da mu bo dala čutiti, da je manj od nje, (pretveza se bo že kako našla). Zlahka je umevala in

cenila, če se kdo odlikuje po rojstvu, ni pa zaupala in mu zamerila, če se je kdo odlikoval po razumu.

"Zelo posrečen week-end," je dejal Erik materi in potegnil svoj stol bliže k njenemu. "Njuna hiša je prijazna in vsa družina mi je zelo všeč. Dejal bi, da sem komaj pol toliko dober gostitelj ko Charles Murray Carstairs."

"Veseli me, da sta se oba tako dobro zabavala," je dejala gospa Klara.

"Oba?" Snaha se je kratko zasmejala. Odkrito povedano: jaz sem se dolgočasila, da bi se bila najrajši zjokala."

O Luizi je šla sodbda, da je čedna ženska; zanašala pa se je samo na svoj pravičen profil in angleško polt divje rože, oblačila pa se, kakor da obleko prezira. Las na tilniku ni imela nikoli dosti čedno urejenih in njeni ietočnji klobuki niso bili desti drugačni ko pred dvema leti. Še ponašala se je s svojim pomanjkanjem elegancije, ter imela čudno in skrivnostno vero, da ni odlične gospe vedno in ne domoljubno, če se sli-

kdo ravna po modli. Čeprav je bila stara šele štiri in trideset let, je njen dekliski izraz izginil, kakor da bi ga nikoli ne bilo. Tanke mosnice in mala stisnjena usta so kazala žensko petdesetih let. Pogledala je Erika, kakor da je njen najhujši nasprotnik.

"Vam bom pa jaz povedala, kakšen je bil ta obisk, gospa Klara. Venkaj na zrak nismo mogli, ker je deževalo, tako sta Charles in Erik imela dosti časa in sta objahala vse svoje konjičke. Za kosilo smo imeli starinski pribor, za malico kriket in za večerjo politiko. Ne vem pa, kaj je bilo za zajtrk."

Vsaj tega sem se rošila, ker nisem arala dol iz spalnice."

"Zdaj sama vidiš, mama, koliko mora trpeti ženska, ki se je poročila s pustezem," je dejal Erik in zamahnil z roko. "Ni ga bitja, ki bi bilo bolj vredno sočutja."

"Vedno in povsod je ista pesem, kamor koli greva skupaj," je nadaljevala njegova žena. "Pa je vsaj povsod polno čednih žensk, ki ga rade poslušajo, zato mi je resnično vseeno, gospa Klara."

"No, v tej stvari pa se motiš," jo je prekinil Erik in se nasmehnil. "Nikoli v mojem življenju me še ni poslušalo toliko čednih žensk, da bi dejal: dosti jih je. Najrajši bi videl, da bi jih bilo na stotine, ki bi lovile moje besede, in čim bolj čedne, tem bolje. Netočnost," se je obrnil k materi, "je ena glavnih napak moje Luize."

"Veš, Luiza," je rekla gospa Klara in položila eno roko v Erikovo. "Bili so časi, ko si ti vodila in so ti druge sledile. Po ter imela čudno in skrivnostno so te pribor in politika dolgočasili."

"Nisem plaha," jo je prekinila snaha. "Dejala bi, da je izraz ukročena še najbolj pri-

meren."

Erik pa je tudi to sprejel do- brodušno.

"Ukročil sem Luizo," je dejal s ponarejenim ponosom. "Stavim, da bi tega noben drug možki ne mogel opraviti prej ko v petnajstih letih, meni pa se je posrečilo že v osmih. In nisme niti enkrat uporabljal bi- ča. Zgolj silo svojega očesa. Jaz ukrotim vse svoje ženske. Sem zares grozen človek."

Prijel je in si ogledoval stak- ro žlico, ki je ležala na mizi gospe Klare, ter pravkar hotel

začeti govoriti o čem drugem, ko ga je spet prekinil hladni glas njegove žene.

"O, saj se ne pritožujem, da si morda kdaj slabši ko možki na sploh."

"Hvala ti, draga. Ne morem si drugega misliti, ko da si si ti enega vzela samo v trenutku slabosti." Nato pa se je otre- sel more in dejal:

"Kako ljubka žlica! Iz časa Karla Drugega. Tega mi še ni- šajjo, zato mi je resnično vse- eno, gospa Klara."

"Judita mi jo je dala pred

nekaj dnevi," je rekla gospa Klara, in lice se ji je zjasnilo. "Zelo je spretna, če je treba najti kako starino. Zato se vprašujem, kje neki se je tega naučila."

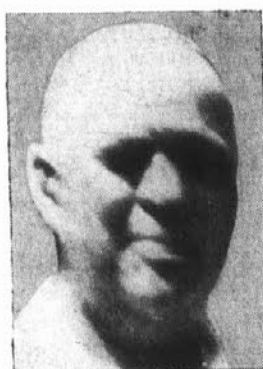
"Kaj hočeš," je odgovoril, "saj ne moreš učiti vsakogar" in obrnil žlico v roki.

"Tako na primer ne moreš učiti svoje žene," ga je zafrkni- la Luiza. "Je pa ena stvar, ki sem se je naučila v zakonu, gos- pa Klara, namreč kako se omejit."

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše čele pride

G. WHISKERS

Naznanilo in Zahvala

Zalostnega ter globoko potrtega srca naznanjamo vsem dragim sorodnikom, prijateljem in znancem, da je preminul naš dobri soprog in ljubljeni oče

1890

Michael Pikš

1949

ki je po prav kratki bolezni ter previden s sv. zakramenti za umirajoče zaspal v Gospodu dne 1. aprila 1949. Naš dragi pokojnik je bil rojen dne 5. januarja 1890 na Visokem, župnija Senčur, pri Kranju na Gorenjskem, po domače škrbčev. Pogreb se je vršil iz Anton Grdina in Sinovi pogrebnega zavoda v cerkev sv. Vida. Pogrebno sv. mašo zadušnico je daroval preč. g. msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvar. Po sv. maši zalušnici je bilo truplo prepeljano na pokopališče Kalvarija ter položeno k zemeljskemu počitku v družinsko grobnico.

Na tem mestu se prav iskreno zahvalimo č. g. Rev. Victor N. Tomcu, ki je pokojnika previdel z sv. zakramenti za umirajoče. Naj mu za to dobri Bog obilno poplača za vse, kar je storil za blago dušo pokojnega.

Dalje se iskreno zahvalimo preč. g. Msgr. Rt. Rev. B. J. Ponikvarju za opravljeno sv. mašo zadušnico, kakor tudi za pogrebne molitve ter za spremstvo trupla pokojnika iz pogrebnega zavoda Anton Grdina in Sinovi v cerkev sv. Vida in od tam potem na pokopališče vse do njegovega groba. Tudi njemu naš iskreni Bog plačaj.

Dalje se iskreno zahvalimo vsem onim, ki so poklonili toliko lepih vencev ob krsti pokojnega ter mu tako izkazali zadnjo čast. Enako se iskreno zahvalimo vsem, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njegove duše.

Našo iskreno zahvalo tudi vsem, ki so dali na dan pogreba svoje avtomobile na razpolago brezplačno ter tako omogočili, da se je moglo dosti ljudi udeležiti pogreba ter spremiti pokojnega na njegovi zadnji poti.

Zahvala tudi vsem onim, ki so prišli pokojnika kropiti ter moliti za mir in pokoj njegove duše.

Prav tako se zahvalimo društvu Slovenec št. 1 SDZ za vso pomoč in naklonjenost ob smrti in pa pri pogrebu našega dragega pokojnika.

Naša iskrena zahvala nosilcem krste pokojnega, ki so bili: Mr. Frank Mramor, Mr. Anton Sajovec, Mr. Peter Pikš, Mr. Tony Pikš, Mr. Frank Pikš in Mr. Frank Lovko.

Še posebej pa se zahvalimo za vso pomoč Mr. in Mrs. Frank Mramor, Mr. in Mrs. Anton Sajovec, Mrs. Alojziji Slak in pa dr. O'Donnell (dr. Dejak) za vso pomoč, ki so jo nudili ob smrti našega dragega pokojnika.

Zahvala vsem, ki so se udeležili pogreba, zlasti pogrebne sv. maše, ter potem pokojnega spremiti na njegovi zadnji poti na Kalvarijo vse do njegovega groba.

Zahvala pogrebniemu zavodu Anton Grdina in Sinovi za vzorno vodstvo pogreba ter vso poslugo, ki so nam jo dali ob tej za nas tako žalostni uri.

Končno se zahvalimo vsem, ki so nam na en ali drugi način kaj pomagali, kakor tudi prav iskreno zahvalo vsem za izraze so- žalja, bodisi pismeno ali ustmeno.

A Tebi, predragi soprog in skrbni oče, pa želimo: Počivaj v miru v zemlji svobodne Amerike in lahka naj Ti bo gruda; duši Tvoji blagi pa večni mir, ki Ti ga vsi iz srca želimo. Spi in se spočij od trpljenja in nadlog, pa pri Bogu se spominjaj na nas v dolini solza, da se enkrat snidemo vsi pri Bogu v nebesih. Na svidenje.

Bog za trude vse in boje
k sebi Te pozval je v raj,
kamor tudi srce naše
priti si želi nekaj.

Tvoji žalujoči:

MARY PIKŠ, soproga
MARY poročena HERBAT, hči
FRANK PIKŠ, sin

Pokojni zapušča tu v Clevelandu brata JOSEPH PIKŠ, v stari domovini pa brata JOHNA ter sestro ANTONIJO PIKŠ, ter dosti drugih sorodnikov

Cleveland, Ohio, 2. maja 1949.